

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Komisja Rozwoju

2015/2074(BUD)

8.6.2015

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Budżetowej

w sprawie upoważnienia do rozmów trójstronnych dotyczących projektu
budżetu na rok 2016
(2015/2074(BUD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Arne Lietz

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę na zbliżające się przyjęcie przez ONZ ram działań na rzecz globalnego rozwoju do 2030 r., skoncentrowanych na celach zrównoważonego rozwoju, jak również ram globalnych działań w dziedzinie klimatu do tego samego roku; zauważa, że w związku z tym rok 2015 jest kluczowy dla przyszłości ludzkości i planety; podkreśla, że UE musi pomóc przygotować grunt dla solidnych wyników konferencji w Addis Abebie w sprawie finansowania rozwoju, która odbędzie się w dniach 13–16 lipca 2015 r., oraz dla pomyślnego przyjęcia i realizacji celów zrównoważonego rozwoju, w tym poprzez decyzje budżetowe, które w pełni wykorzystują istniejące możliwości pozyskiwania środków na pomoc rozwojową; ma na uwadze obowiązek przestrzegania zasady spójności polityki na rzecz rozwoju;
2. przypomina o zbiorowych i indywidualnych zobowiązaniach państw członkowskich UE do zwiększenia do 2015 r. wielkości oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) do 0,7% dochodu narodowego brutto (DNB), w tym co najmniej 0,20% DNB na kraje najsłabiej rozwinięte (LDC), lub – w przypadku państw, które przystąpiły do UE w 2004 r. lub później – do starań o zwiększenie ich ODA do 0,33% DNB; zauważa, że pomoc rozwojowa UE liczy się w kontekście tych celów, a zatem przyczynia się do zmniejszenia dużych deficytów większości państw członkowskich w zakresie ODA; przypomina, że trzeba przyznać co najmniej 50% ODA UE na rzecz LDC;
3. przypomina o zobowiązaniu krajów rozwiniętych do zapewnienia krajom rozwijającym się nowego i dodatkowego finansowania z różnych źródeł na rzecz klimatu – do poziomu 100 mld USD rocznie do 2020 r.; podkreśla, że należy przestrzegać wymogu dodatkowości, i zwraca uwagę, że większe wykorzystanie pomocy rozwojowej UE dla osiągnięcia celów ściśle związanych z klimatem oznacza, iż całkowita wielkość pomocy rozwojowej musi wzrosnąć co najmniej o tyle samo; stwierdza, że pomoc rozwojowa UE powinna być wykorzystana w sposób bardziej skuteczny i że ODA powinna być ukierunkowana na sektory, w których jest najbardziej potrzebna, a mianowicie budowanie potencjału, dobre rządy, zdrowie, edukację, rolnictwo, zaopatrzenie w wodę i energię;
4. podkreśla dodatkowy charakter funduszy przeznaczanych na pomoc dla uchodźców oraz organizację struktur przyjmujących masowe przepływy migracyjne w regionie Morza Śródziemnego;
5. zwraca uwagę na kryzysy humanitarne w Syrii, w Iraku, w Sudanie Południowym, Republice Środkowoafrykańskiej, Jemenie i na Ukrainie oraz na sytuację w krajach najbardziej dotkniętych klęskami żywiołowymi, takich jak Haiti lub Nepal, lub dotkniętych przez wirus Ebolę; podkreśla, że złożoność kryzysów zwiększyła wyzwania stojące przed UE jako podmiotem na arenie międzynarodowej; ostrzega przed konsekwencjami politycznymi daleko idących cięć budżetowych i podkreśla, że nadzwyczajna skala obecnych potrzeb humanitarnych na całym świecie musi znaleźć odzwierciedlenie w wysokości środków finansowych dla Dyrekcji Generalnej ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności (ECHO);

6. podkreśla potrzebę pogłębienia wymiaru rozwojowego i wyjaśnienia źródeł finansowania w nowym planie działania na rzecz walki z nielegalną migracją; wzywa do zapewnienia wystarczających środków w celu zajęcia się podstawowymi przyczynami problemu oraz nalega, aby w perspektywie krótkoterminowej odpowiedzią było skoncentrowanie się na zapewnieniu pomocy humanitarnej i spójności polityki rozwojowej;
7. przypomina o konieczności przestrzegania zasady spójności polityki na rzecz rozwoju we wszystkich działaniach zewnętrznych Unii Europejskiej, aby zmaksymalizować wpływ programów rozwojowych;
8. wzywa Radę do bezzwłocznego załączania do wszystkich wniosków oceny skutków finansowych, aby zapewnić pełną przejrzystość w przyznawaniu pomocy humanitarnej;
9. kładzie nacisk na znaczenie utrzymania środków na płatności w rozdziale dotyczącym pomocy humanitarnej na co najmniej tym samym poziomie co środki na zobowiązania, tak aby uniknąć powrotu do sytuacji z ostatnich lat, kiedy to poważny i długotrwały brak środków na płatności komplikował pilne interwencje i doprowadził do nagromadzenia niezapłaconych rachunków, z negatywnymi skutkami także dla partnerów zaangażowanych w realizację; wskazuje na potrzebę równych środków także w rezerwie na pomoc nadzwyczajną;
10. podkreśla, że przywrócenie rządów prawa i wspieranie rozwoju społecznego w upadłym państwie jest kosztownym i długotrwałym procesem i zaznacza, że region Sahelu, Rogu Afryki i Ameryka Środkowa, a także LDC zasługują na szczególną uwagę w budżecie na 2016 r.;
11. wyraża zaniepokojenie z powodu różnych szacunków dotyczących zaległych płatności w dziedzinie pomocy humanitarnej, podczas gdy zobowiązania nadal rosną; podkreśla potrzebę odpowiedniego budżetu umożliwiającego UE kontynuowanie akcji pomocy humanitarnej; w związku z tym wzywa do zwiększenia środków finansowych na pomoc humanitarną i ograniczanie ryzyka wystąpienia katastrof; zdecydowanie sprzeciwia się ponownemu przydziałowi środków finansowych przeznaczonych uprzednio na rozwój i pomoc humanitarną;
12. podkreśla, że istotne jest, aby Rada dotrzymała swojego zobowiązania dotyczącego przeznaczenia i zarezerwowania środków na każdy cel, jakiego się podejmuje; nalega, aby środki, które nie zostały wydane w budżetach na lata 2014 i 2015, były automatycznie przeniesione na rok budżetowy 2016;
13. wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania programu skuteczności pomocy poprzez zwiększanie samoopowiedzialności krajów partnerskich, dostosowanie się do strategii rozwojowych krajów partnerskich, wzajemną rozliczalność i zmniejszenie fragmentacji pomocy poprzez harmonizację działań darczyńców dzięki lepszej koordynacji różnych mechanizmów pomocy i darczyńców;
14. nawołuje do ochrony i rozwoju ukierunkowania i charakteru oficjalnej pomocy rozwojowej, w tym za pośrednictwem przejrzystego i odpowiedzialnego systemu sprawozdawczości;

15. wzywa Komisję, która podkreśliła wolę znacznego rozszerzenia wykorzystywania łączenia instrumentów finansowania w nadchodzących latach, aby wdrożyła zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat wykorzystywania łączenia instrumentów finansowania oraz aby oceniła mechanizm łączenia pożyczek z dotacjami, zwłaszcza pod względem rozwoju i dodatkowości finansowej, przejrzystości oraz rozliczalności;
16. wzywa Komisję do kontynuowania starań na rzecz udostępniania – w sposób przyjazny dla użytkownika i dostatecznie szczegółowy – informacji i danych o pomocy rozwojowej zapewnianej przez UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	1.6.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 20 -: 1 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Bernd Lucke, Louis-Joseph Manscour, Paul Rübig, Joachim Zeller
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Miguel Urbán Crespo, Dennis de Jong